

zusińk běšcho farać Nielsen s Potsdama. Won wese teke tu prozu na se pschi swojom weliķem žele a pišascho do zasniķow wot našcheje biblije, drogomascho do weliķich městow a hustawjascho podperajuze towarstwa. Tak se sta, až dary bogasche pschiběžachu. Gustav Adolfsowe towarstwo wotwori teke swoju smilnu ruku a skoro mějachmy 70 000 fr. gromaže; bayerska kolekta šama pschińasce 20 000 fr. Kake wjasce! Chwalisch Boga! Ale to žrědło běžascho dalej. Po dokońzowanej wojńe bu našchym wšam ta naporana šchoda wot statu šarownana, na tu zerkwju pschizechu 68 000 fr. Elšaska regierunga šwoli 10 000 fr. a kejzor Wilhelm posczi gnadnje 30 000 fr. Kake bogajstwo! Jo, šawěscze, našch Bog ma te kluze k šchym peńesnym kaschczikam!

Juž we listach běchu šczodre dawate taknuli, až ňedejmy jano chytšchu zerkwizku stawisch, ale kšchašny, k ňebju se šwigajuzy Božy dom, pscheto na to město, žož tak weliķi statk se jo tšchojł, ač to dobyšche pla Wörtha, tam tek škušcha kšchašny pomnik rěduje zerkwe. To běšcho nam s hutšchoby grońone. Na 2. maju 1873 bu ta předna šchpoda k noweji twari huryta a ša dvě lěšchi běšcho zerkwja gotowa, rědna k ňebju se natschegajuza twać po gothiskem nałogu. Žož nimški general we hobližu teje stareje zerkwe gronič běšcho: „Dajšcho se jej palisch, my ju šašej natwarimy!“ to jo se kradu dopoćniło. Šchynym, kenz pomogali a škožowali šu, pschimołajomy s hutšchoby: Bog wam šarownaj!

Pšchispomniešch mamy, až ta stara zerkwja jo ewangeliskim kaž katoliskim jadnak škušyła, my šmy porědu we ňej našchu žaržali. To bogajstwo tych darow nam pschiwda, až katoliti tudy šami ša šo teke zerkwju natwarišch možachu; woni dostachu k tomu s tych darow — ša ližbu jich głowow — 25 000 fr.